

РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. Враца, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета годИ. в следния състав:

Председател: Магдалена Б. Младенова

при участието на секретаря НИ. К. Луканова
като разгледа докладваното от Магдалена Б. Младенова Гражданско дело № 20231420100394 по описа за 2023 годИ.

Производството е образувано по постъпила искова молба от „Н.и-Транс“ ЕООД, ЕИК: 203490522, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Родопи“ № 3, против М. Х. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***** и настоящ адрес: *****.

Ищецът „Н.и-Транс“ ЕООД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу М. Х. К. за сумата от **3 067,72 лв.** – главница, включваща следните вземания: сумата от 1 509,05 лв., представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части на товарен автомобил, вследствие от умишлено причинено от М. Х. К. ПТП на 24.01.2022 г. на територията на В., които разходи са обективирани във фактура № 1200326365/29.01.2022 г. на стойност 209,88 лв. с ДДС, фактура № *****/12.02.2022 г. на стойност 459,17 лв. с ДДС и частично във фактура № 0000004957/18.01.2022 г. на стойност 840,00 лв. с ДДС; сумата от 1 500,00 лв., представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на глоба на 17.08.2021 г., наложена от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ за извършено умишлено от М. Х. К. нарушение на правилата за движение по пътищата; сумата от 58,67 лв. /левовата равностойност на 30.00 евро/, представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на наложена глоба за превишаване на скоростта на територията на Германия, извършено умишлено от М. Х. К. при превоз на товари, ведно със законната лихва върху главницата, считано от **07.10.2022 г.** до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноски по делото: **61,35 лв.** – държавна такса, и **350,00 лв.** – адвокатско възнаграждение.

За сумите, претендирани със заявлението, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 1884/20.10.2022 г.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, като срещу нея е постъпило в срок възражение от него по реда на чл. 414 ГПК. След указание до заявителя е предявен установителен иск за част от вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

С влязло в законна сила Определение № 306/16.02.2023 г. по ч.гр.д № 3063/2022 г. по описа на Районен съд – Враца е обезсилена на основание чл. 415, ал. 5 ГПК издадена в полза

на „Н.и-Транс“ ЕООД, ЕИК: 203490522, против М. Х. К., ЕГН: *****, Заповед за изпълнение на парично задължение № 1884/20.10.2022 г. **в частта** за сумата над 1 049,88 лв., представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части на товарен автомобил, вследствие от умишлено причинено от М. Х. К. ПТП на 24.01.2022 г. на територията на В., до пълния размер по процесната заповед за изпълнение от 1 509,05 лв., както и **в частта** на присъдените разноски за сумата над 52,17 лв. – държавна такса, до пълния размер от 61,35 лв. и над сумата от 297,61 лв. – адвокатско възнаграждение, до пълния размер от 350,00 лв.

В исковата молба се твърди, че са налице основанията за ангажиране на пълна имуществена отговорност на служителя М. К., тъй като са осъществени признаците на фактическия състав на пълната имуществена отговорност на работника: съществуване на валидно трудово правоотношение между страните, причинени вреди на работодателя, причинна връзка между противоправното деяние и настъпилите вреди и вИ.. Посочва се, че между ищеца и ответника било налице трудово правоотношение в периода 10.02.2020 – 12.05.2022 г., като по силата на трудов договор № 109/10.02.2020 г. М. К. приел да изпълнява длъжността „*****“. Поддържа се, че работникът бил запознат с длъжностната характеристика, изискванията за заемането на длъжността и за него били възникнали всички отговорности и задължения, присъщи за нея, като при постъпването си на работа К. декларирал, че е уведомен за възможността да се търси дисциплинарна и имуществена отговорност.

Относно твърдените извършени разходи за закупуване и подмяна на автомобилни части са изложени съображения, че по силата на заявка № 008336/13.01.2022 г. било възложено на ищцовото дружество извършване на превоз на стоки от „*****“ ЕООД при условия за товарене същото да се извърши от товарен адрес в Г. на 17-18.01.2022 г. и да бъде разтоварено в периода 21-24.01.2022 г. на адрес във В., като въз основа на договор за превоз на товари № 2022-075/19.01.2022 г. „*****“ ЕООД възложило на „Н.и-Транс“ ЕООД да извърши превоз на стоки с релация В.-България с дата на товарене 24.01.2022 г. и краен срок за доставка до 5 работни дни. И двете заявки били за ППС, съставено от влекач с регистрационен № ***** и ремарке с регистрационен № ***** . Във връзка с това били издадени заповеди за командировка в чужБИ. на работника М. Х. К., като относимата към случая заповед била с № 2/19.01.2022 г., с която К. бил командирован за срок от 9 дни с начална дата 20.01.2022 г. Превозите били извършени, като пътят по двата превоза бил от Г. до В. със стоките, заявени от „*****“ ЕООД, и от Англия до България по заявката на „*****“ ЕООД. Поддържа се, че на 24.01.2022 г., докато изпълнявал заявката с товар от Г., водачът К. предприел маневра изпреварване и връщайки се в дясна лента ударил друго МПС, с което причинил ПТП. В резултат на настъпилото ПТП, по влекача, собственост на ищеца, били нанесени материални щети, чието отстраняване било необходимо, за да са възможни следващи курсове с изправно ППС. Твърди се, че на 18.01.2022 г. били закупени авточасти, които да бъдат използвани за смяна за друг камион на ищеца (с рег. № 4994), като след настъпилото ПТП пластмасата за фар и голяма стъпенка (позиция №2 и позиция №4) по фактура № 0000004957/18.01.2022 г. на стойност 840,00 лв. с ДДС били използвани за поправка на щетите върху влекач с регистрационен № ***** , които били резултат от ПТП от 24.01.2022 г. На 29.01.2022 г. били закупени останалите части, чиято смяна била необходима, като тяхната стойност била обективирана във фактура № 1200326365/29.01.2022 г. на стойност 209,88 лв. с ДДС. На 01.02.2022 г. от Н. К. Г. – изпълняващ длъжността „*****“ в „Н.и-Транс“ ЕООД в процесния период, била извършена подмяната на цитираните авточасти, което било нанесено в тетрадка със саморъчен текст на *****а, служеща като отчет за извършената работа пред работодателя. Поддържа се, че претендираната сума в общ размер на 1 049,88 лв. била за понесени от работодателя вреди, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части за товарен автомобил, което било следствие от умишлено причинено от длъжника ПТП. Сочи се, че причината за случилото се на

24.01.2022 г. ПТП на територията на В. било предприето изпреварване от М. Х. К. при нарушение на правилата за движение по пътищата, при съзнаване от страна на водача на обстоятелството, че предприемайки това движение, е възможно да причини ПТП. Твърди се, че водачът не е имал за цел да причини случилото се ПТП, а негова цел е било успешното и навременно осъществяване на транспорт по първата заявка и товарене на стоките по втората заявка, в която е изрично било упоменато, че датата на товарене е 24.01.2022 г. Изтъква се, че от приложената СМР е видно, че товарът на „*****“ ЕООД бил извършен на 25.01.2022 г. поради настъпилия инцидент. Сочи се, че водачът К. е целял един правомерен резултат, за което е предприел рисково поведение на пътя и е допуснал настъпването на случилото се, като се е отнесъл безразлично към възможността да причини ПТП, въпреки че е съзнавал, че поведението му може да доведе до това, поради което се твърди, че нарушението е извършено при евентуален умисъл.

Относно твърдените извършени разходи за заплащане на лична глоба са изложени съображения, че за извършено от ответника нарушение ищцовото дружество заплатило 1 500,00 лв. за наложена глоба от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Сочи се, че административното наказание било наложено на М. К. за това, че при извършена проверка било установено, че същият управлява ППС с карта на водача, издадена на друго лице, което представлявало нарушение на чл. 93в, ал. 5 от Закона за автомобилните превози. Поддържа се, че притежанието на карта на водача било задължително за водачи на превозни средства с брутна маса над 3,5 тона. Посочва се, че на тези приспособления се записвали всички действия на водача, така че по време на контрол да е възможна проверката на времето на работа и почивка. Твърди се, че всяко лице, придобило квалификация да управлява камион, можело да използва само една легитимна карта, която била лична, като в тази връзка, при постъпването си на работа М. К. подписал декларация, че е запознат с изискванията за заемане на длъжността и че при неправомерно свое поведение ще обезщети работодателя си. Изтъква се, че използвайки чужда карта на водача, ответникът е съзнавал, че извършва нарушение на разпоредбите, касаещи заеманата от него длъжност, бил е наясно, че всеки водач следва да използва своята карта и е допуснал възможността да бъде глобен за това. Сочи се, че съгласно съдебната практика, след като е правоспособен водач, като такъв той е бил длъжен да знае, че нарушава разпоредби, поради което той е съзнавал общественотоопасния характер на нарушението, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и съзнателно е допуснал настъпването на тези последици, което обуславяло извода, че отговорността следва да се определи съгласно гражданския закон. Поддържа се, че в случая, независимо че ответникът е бил запознат със санкционните разпоредби за този тип нарушение, той е бил безразличен към тях, поради което било налице деяние, извършено от ответника умишлено, за което работодателят понесъл вреди, поради което са налице условията за ангажиране на пълната имуществена отговорност на работника. Цитира се съдебна практика в посочения смисъл.

Твърди се, че в резултат на съставения акт за установеното нарушение, бил отнет контролният талон към свидетелството за управление на МПС на ответника, като съгласно разпоредбите на Закона за автомобилните превози, контролният талон се връщал на лицето след изпълнение на задължението за заплащане на глобата. След отнемането на талона и неколкостепените запитвания от страна на пълномощник на управителя на дружеството за момента на погасяване на това задължение, по думи на ответника било установено, че същият не разполага със средства, с които да заплати глобата и съответно да върне контролния си талон. По договорка между глобения водач и търговския пълномощник на дружеството-ищец – А. Н., глобата била заплатена от дружеството и отнетите документи на шофьора се върнали на А. Н.. Така на 17.08.2021 г. било извършено плащане на пос термИ.л на сумата в размер на 1 500,00 лв., което било осчетоводено на 20.08.2021 г. Поддържа се, че ответникът умишлено е причинил на работодателя си тази вреда, тъй като е имал знанието и е допуснал, че ще му бъде наложена глоба при извършване на нарушението,

представляващо управление с чужда карта на водач. Изтъква се, че уговаряйки с работодателя да заплати личната му глоба, целта на К. била да не фигурира като нарушител в системата на ИААА, както и да си върне отнетите му документи, за да продължава да изпълнява дейността си. Посочва се, че тъй като деецът е уговорил с работодателя си заплащането на наложената глоба и не е предприел действия по възстановяване на заплатената сума, той е имал знанието, че дължи изпълнение на работодателя и че в случай, че не заплати сумата, заплатилото личната му глоба лице ще намали имуществото си с конкретната сума.

Изтъква се и че поначало всеки, който изпълни чуждо задължение, когато има правен интерес от това, встъпва в правата на кредитора, като това важи и в случаите на заплатена от работодателя лична глоба, наложена на работника от съответния контролен орган, при установен правен интерес от плащането. Сочи се, че този интерес се обосновава от връзката между вида на нарушението, понесената санкция и характера на дейността на ищеца, като дори да се прецени, че не са налице предпоставките на отговорността по чл. 203, ал. 2 КТ, във вр. с чл. 45 ЗЗД, връщането на сумата в случая се дължи по общото правило на чл. 74 ЗЗД.

Относно твърдените извършени разходи за заплащане на лична глоба за превишаване на скоростта са изложени съображения, че за превишаване на скоростта на територията на Германия, извършено от ответника, била наложена и глоба в размер на 30.00 евро или нейната левова равностойност в размер на 58,67 лв. Ответникът поел ангажимент към работодателя си да заплати глобата, но не го спазил. Сочи се, че поради това от страна на контролните органи били начислени допълнителни такси и неустойки, които били отправени за плащане към ищцовото дружество като собственик на МПС, с които са регистрирани нарушенията. Поддържа се, че на 29.01.2023 г. било наредено плащане, като тази сума се претендира от „Н.и-Транс“ ЕООД като вреда за наложена на дружеството глоба в цитирания размер, поради установено превишаване на скоростта от страна на длъжника при извършване на превоз на товари на територията на Германия, за което действие се счита, че е умишлено причинено от негова страна. Изтъква се, че задължение на водача е да спазва ограниченията за скорост в населени места и при извънградски условия, като отчита и изричните ограничения, за които е сигнализирано на водачите, като се поддържа, че ответникът е съзнавал, че превишавайки скоростта, може да му бъде наложена глоба, но се е отнесъл безразлично към това или е разчитал, че няма да бъде глобен.

По тези съображения се иска от съда да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите по издадената заповед за изпълнение, претендирани в исковото производство. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е постъпил отговор, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. По иска за сумата от 1 049,48 лв. се навеждат доводи, че дори да се приеме, че на управлявания от ответника товарен автомобил с влекач е нанесена щета, то тя попада в обхвата на нормата на чл. 204 КТ, т.е. налице е нормален производствен риск и работникът не следва да отговаря за вредата. Твърди се, че не следва да намери приложение нормата на чл. 203, ал. 2 КТ, като дори да се приеме, че следва да бъде ангажирана имуществената отговорност на работника по чл. 203, ал. 1 КТ, то той следва да отговаря в размер, не по-голям от уговореното с него месечно трудово възнаграждение. Изтъква се, че след 24.01.2022 г. до 20.05.2022 г., когато е издадена заповед № 65/20.05.2022 г. за дисциплинарното уволнение на ответника, той е бил в трудово правоотношение с ищеца, поради което отговорността му следва да бъде реализирана по реда на чл. 210, ал. 1 КТ. Оспорва се размера на предявения иск, като се сочи, че сумата е завишена, тъй като в ремонта на автомобила не са вложени всички части, посочени в процесните две фактури. Твърди се, че при извършения ремонт на товарния автомобил не всички части, вложени в него, са нови, а са използвани и стари части, останали от ремонтите на други автомобили на ищеца.

По иска за сумата от 1 500,00 лв. се излагат съображения, че по делото не са представени доказателства, даващи основание да се ангажира отговорността на ответника. Сочи се, че от документа за преведената сума не става ясно на какво основание е преведена тя, като липсват и доказателства за наложена глоба на ответника, както и такива за констатиране на извършено нарушение и издадено наказателно постановление. Поддържа се, че дори да е налице хипотезата на чл. 203, ал. 2 КТ в случая определена вИ. има и работодателят, чието задължение е преди потегляне на съответното МПС, негова собственост, на път, да спази всички изисквания на ЗДвП, ЗАП, като следва да извърши проверка на годността на водача да предприеме пътуването, изправността на МПС и на документацията, свързана с пътуването. Сочи се, че доказателства за спазването на тези задължителни изисквания липсват по делото. Твърди се, че следва да се приеме наличието на съвИ. у работодателя в размер на 50%, като ако искът бъде доказан по основание, следва да се уважи до сумата от 750,00 лв. Поддържа се, че ответникът е възстановил на работодателя сумата от 750,00 лв., която е била удържана от трудовото му възнаграждение.

Оспорва се по основание и размер и предявеният иск за заплащане на сума в размер на 58,67 лв.

По тези и останалите изложени съображения в отговора на исковата молба се иска предявените искове да бъдат отхвърлени.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото е представен трудов договор № 109/10.02.2020 г., сключен между „Н.и-Транс“ ЕООД като работодател и М. Х. К. като работник/служител, с който работодателят е възложил, а работникът е приел да изпълнява при него длъжността „*****“ на пълен (осемчасов) работен ден при основно месечно трудово възнаграждение от 610,00 лв.

Като доказателства са приети и 2 бр. декларации, първата от които представлява неразделна част от трудов договор № 109/10.02.2020 г. и с която ответникът в настоящото производство М. Х. К. декларира, че е запознат със задълженията си като водач на превозно средство, извършващо международни превози на пътници и товари; носи отговорност за валидността на документите, заложили в изискванията на Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, Закона за автомобилните превози, Закона за движението по пътищата и всички приложими нормативни актове, в това число: свидетелство за управление на МПС за съответната категория, карта за квалификация на водача и др. и се задължава да заплати обезщетение на работодателя си за всички претърпени от последния вреди във връзка с невалидни/незаконосъобразни документи, както и за вреди, вследствие на други неправомерни действия при или по повод изпълнение на международен транспорт, включително за наложени имуществени санкции, конфискации, глоби и др. Представена е Декларация № 109 за запознатост от 12.02.2020 г., подписана от ответника М. Х. К., с която последният декларира, че е запознат с длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност и се съгласява със съдържанието ѝ, както и че е запознат и с други актове на работодателя и се задължава да ги спазва. Работникът е уведомен, че при неспазване на задълженията, визирани в посочените по-горе актове, ще му се търси дисциплинарна и/или имуществена отговорност.

Представена е длъжностната характеристика на длъжността „шофьор“ на фирма „Н.и-Транс“ ЕООД, подписана от ответника М. Х. К., в която са посочени основните му задължения, сред които: да бъде внимателен и предпазлив при управление на моторното превозно средство, като спазва правилата на Закона за движение по пътищата; да носи вИ.ги свидетелството си за управление на моторно превозно средство, свидетелството за регистрация на МПС, което управлява; при ПТП незабавно да уведоми работодателя и др. Съгласно длъжностната характеристика работникът/служителят носи материална отговорност във връзка с опазването на повереното му МПС и имущество, отговорност за техническото състояние на поверената му техника (автомобил, крик и т.н.) и отговорност за

спазване правилата за движение по пътищата при изпълнение на своите задължения. Представената длъжностна характеристика е подписана от ответника, като същият е декларирал, че е запознат с нея на 12.02.2020 г.

Приета като доказателство е заявка № 008336/13.01.2022 г.от „*****“ ЕООД, от която е видно, че дружеството възлага на ищеца „Н.и-Транс“ ЕООД извършването на превоз на товар от товарен адрес в Г. с дата на товарене 17-18.01.2022 г. до адрес във В. със срок на доставка 21-24.01.2022 г., като е посочено, че автомобилът, който следва да извърши превоза е с регистрационен № *****/*****.

Представен е и договор за превоз на товари № 2022-075, сключен на 19 януари 2022 г. между заявителя „*****“ ЕООД и превозвача „Н.и-Транс“ ЕООД, от който е видно, че ищецът се е задължил да извърши превоз на товар от адрес във В. с дата на товарене 24.01.2022 г. до адрес в България със срок на доставка до 5 работни дни, като превозът е следвало да се извърши с МПС с регистрационен № *****/*****.

Приета като доказателство е Заповед № 2/19.01.2022 г. за командировка в чужби. и България, издадена от „Н.и-Транс“ ЕООД, от която е видно, че ищцовото дружество е командировало М. Х. К. за срок от 9 дни, считано от 20.01.2022 г. за извършване на пътуване с МПС с регистрационен № *****.

Представена е международна товарителница от 18.01.2022 г., придружена от заверен превод на български език, от която е видно, че на посочената дата от Г. на превозни средства с регистрационни № ***** и № ***** на превозвача „Н.и-Транс“ ЕООД са натоварени 16 палети с изпращач Thrace Nonwovens & Geosynthetics, с крайна дестИ.ция В..

Приета като доказателство е и международна товарителница от 25.01.2022, от която е видно, че на 25.01.2022 г. е извършен превоз на товар от В. с изпращач Premier Exports London от превозвача „Н.и-Транс“ ЕООД, с крайна дестИ.ция България.

Прието като доказателство е писмо от електронна поща от 24.01.2022 г., възпроизведено на хартиен носител, придружено от заверен превод на български език, адресирано от полицията в Съфолк до „Н.и-Транс“ ЕООД, с което дружеството е уведомено, че на същата дата в 11:10 ч. на път ALL Northbound at COPDOCK е реализирано пътнотранспортно произшествие между превозно средство с рег. № *****, черен Mercedes HGV, собственост на „Н.и-Транс“ ЕООД, с водач М. К., и бял WV Golf със собственик и водач К. Г.. В писмото като „виновно превозно средство“ е посочено превозно средство с рег. № *****, черен Mercedes HGV, собственост на „Н.и-Транс“ ЕООД, с водач М. К..

Представени са обяснения от 15.04.2022 г., дадени от ответника във връзка с настъпило ПТП на 24.01.2022 г. на територията на В., с които последният заявява, че на посочената дата е изпълнявал курс от Г. за Англия – Ипсуйч, като на магистрала А12 след Колчестър, преди околоръстния път на Ипсуйч, при предприемане на маневра изпреварване и престроявайки се в дясно платно, не е видял другото МПС и го е ударил. Заявява, че веднага е спрял, уверил се е, че на другия шофьор му няма нищо и е оказал пълно съдействие на полиция, дошъл на мястото. Заявява, че му е била извършена проверка – както на всички документи и дигитални карти, така и за алкохол, като алкохолният му тест бил отрицателен. След описването на произшествието от полиция, посочва, че не е получил никакви документи и е продължил пътя си.

Представени са 2 бр. фактури с № 0000004957/18.01.2022 г. с издател „МТМ-Транс“ ЕООД и получател „Н.и-Транс“ ЕООД и № 1200326365/29.01.2022 г. с издател „Интер Карс България“ ЕООД и получател „Н.и-Транс“ ЕООД, които обективират покупката от „Н.и-Транс“ ЕООД на следните стоки: 1 бр. „фар“ (пореден № 2) с единична цена от 200,00 лв. без ДДС и „стъпенка голяма“ (пореден № 4) с единична цена от 500,00 лв. без ДДС по първата фактура или с обща стойност 840 лв. с ДДС и съответно 1 бр. „капачка за радиатора“ с единична цена 8,21 лв. без ДДС, 1 бр. „предна броня“ с единична цена 39,92 лв. без ДДС, 2 бр. „елементи, броня“ с единична цена 13,35 лв. без ДДС, 1 бр. „фар за мъгла/елементи“ с единична цена 45,78 лв. без ДДС, 1 бр. „фар за мъгла/ елементи“ с единична

цена 42,43 лв. без ДДС и 2 бр. „крушка Н11“ с единична цена 5,93 лв. без ДДС по втората фактура или с обща стойност 209,88 лв. с ДДС.

Приета като доказателство е извадка от тетрадка за ремонтни дейности, в която под датата 01.02.2022 г. е записано със саморъчен почерк „подмяна халогени, дясна степенка, дясна кутия фар, дясна броня, предни амортизатор ляв каби.“.

Прието като доказателство е търговско пълномощно с нотариално заверени подписи на страните от 04.10.2018 г., от което е видно, че И. П. Н.а, с ЕГН *****, като собственик на Н.и-Транс ЕООД е упълномощила А. Л. Н. да представлява фирмата пред Агенцията по вписванията, Търговския регистър, пред всички физически и юридически лица, държавни и общински органи и др. От представените по делото договор за правна защита и съдействие и пълномощно е видно, че И. П. Н.а е управител на ищцовото дружество.

Представен е отчет по банкова сметка от 05.10.2022 г., издаден от „Първа инвестиционна банка“ АД, обективиращ извършването на платежна операция на 17.08.2021 г. – „плащане ПОС“ на сумата от 1 500,00 лв. от разплащателна сметка на лицето И. П. Н.а, с адрес: *****, с получател ОО КД – ДАИ Враца.

Прието като доказателство е уведомително писмо от 09.03.2022 г., изпратено от Polizeprasidium RheinlandPfalz до ищцовото дружество, обективиращо уведомление за извършено на 26.02.2022 г. в 15:04 часа пътно-транспортно нарушение – превишаване на скоростта в границите от 6 км/ч. при разрешена скорост от 80 км/ч., извършено от превозно средство с регистрационен № ***** на територията на Германия. В писмото са посочени нарушените разпоредби от немското законодателство. Към уведомителното писмо са приложени снимки на виновния водач на горепосоченото МПС и сметка, по която предупредителната глоба в размер на 30 евро може да бъде платена – IBAN *****.

Представен е документ за платена глоба от 29.01.2023 г. с наредител И. П. Н.а и получател „BUNDESAMT FUR GUTERVERKEHR“ със сметка *****, от който е видно, че сумата от 257,60 евро е била преведена на получателя на основание „kassenzeichens 2150621741149 – 133 kassenzeichens 2150621739065 – 96 tax – 28,6“.

Представена е разпечатка, съдържаща уведомление в имейл от А. Н. от 29.01.2023 г., препратена на процесуалния представител на ищеца, придружена от заверен превод на български език, от която е видно, че с нея търговският пълномощник на ищеца „Н.и-Транс“ ЕООД известява получателя „ralf.meisterernst“ за заплащането на санкции с номера KAS5ENZEICHENS 2150621741149 в размер на 133,00 евро за камион ***** и ***** в размер на 96,00 евро за камион *****, както и данък.

Прието е като доказателство по делото писмо с вх. №6274/23.05.2023 г. от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ Враца с приложен към него заверен препис от преписка по съставен АУАН на ответника, в която се съдържа копие на АУАН №282358/24.06.2021 г., копие на НП № 26-0000435/30.06.2021 г. и копие на вносна бележка за сумата от 1 500,00 лв. От представените с писмото писмени доказателства е видно, че с наказателното постановление с посочения по-горе номер е наложена глоба на лицето М. Х. К. в размер на 1 500,00 лв. за нарушение на чл. 93в, ал. 5 ЗАП и по-конкретно – използване на карта на водача, издадена на друго лице с № ***** на М. М., непосредствено преди контрола и по време на спиране за контрол. Нарушението е установено на 24.06.2021 г. около 7:00 часа в област Видин, на главен път Е79, като е посочено, че М. К. е управлявал влак ***** с рег. № *****, собственост на „Н.и-Транс“ ЕООД, и полуремарке ***** с рег. № *****, с които извършвал обществен международен превоз на товари от Г. до В., видно от CMR от 22.06.2021. Наказателното постановление е връчено на М. К. на 19.07.2021 г. и е влязло в сила на 27.07.2021 г. От представеното копие на разписка от 17.08.2021 г. е видно, че глобата е била заплатена на 17.08.2021 г. с банкова карта с титуляр И. Н.а.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства.

От разпита на свидетеля Н. К. Г. се установява, че същият е изпълнявал длъжността

„авто*****“ в Н.и-Транс ЕООД, като в дружеството е нямало друго лице, което да изпълнява сходни на неговите функции. Свидетелят сочи, че познава ответникът М. Х. К. от фирмата, като последният бил шофьор на тежкотоварен автомобил и извършвал дейността си с влекач с рег. № *****. Свидетелят посочва, че знае за случай, в който М. К. е бил участник в ПТП – случило се е в началото на 2022 г. Камионът постъпил в гаража изправен, с козметични щети, липсвали детайли, но било желателно повредите да се отстранят преди следващ курс. Част от необходимите части били вече налични, понеже били закупени за друг автомобил. Свидетелят сочи, че не си спомня какви са били частите като вид – имало амортизъри, броня – дясна и перо, обличащо фар. Свидетелят твърди, че за конкретните ремонти по автомобилите в дружеството се водели дневници на автомобилите, като имало специални тетрадки, всяка с регистрационен номер и водеща се за отделен автомобил, като тетрадките били лично попълвани от свидетеля. За процесния автомобил също имало отделна тетрадка, в която се записвали извършените ремонти и вложените части по дати. Соци, че не си спомня датата на извършения ремонт, но било в началото на 2022 г. След предявяването на свидетеля на документ, намиращ се на л.27 по делото – извадка от тетрадка за ремонтни дейности, свидетелят заявява, че почеркът на документа е негов, а всички части, описани в тетрадката, са били само за този автомобил, с който е било реализирано ПТП-то от М. Х. К.. Само от ПТП-то били увредени халоген, дясна стъпенка, дясна кутия фар и дясна броня. На записаната дата – 1 февруари, повредите били отстранени. Свидетелят посочва, че част от монтираните части били употребявани, но стъпенката била нова. Монтираната стъпенка на процесния автомобил обаче не била за 500 лв., а между 100-150 лв. Стъпенката, която фигурирала във фактурата, не била стъпенката, която била монтирана. Свидетелят сочи, че е имало случаи, при които водачите във фирмата са пътували с чужди карти за превоз. Свидетелят посочва, че М. К. е споделил пред него за уговорка между него и А. Н. последните да си поделят сумата от глобата в размер на 1 500,00 лв., като също така ответникът е споделил и че половината от сумата – 750,00 лв., му е била удържана от търговския пълномощник на дружеството Н.. Свидетелят твърди, че възнагражденията в „Н.и-Транс“ ЕООД се изплащали само по банков път.

Разпитан като свидетел е и А. Л. Н. – търговски пълномощник на ищцовото дружество. От разпита на свидетеля се установява, че управител на дружеството е неговата съпруга. Свидетелят сочи, че когато станало ПТП-то ответникът му се обадил по телефона и му казал, че са го ударили. Свидетелят го попитал дали той самият е добре, като М. му отвърнал, че двамата с другата жена били добре, но е изпотрошил камиона, а другата кола била смачкана. ПТП-то станало в началото на 2022 г., като на него дошли полицаи, които казали, че шофьорът на ищцовото дружество бил изцяло виновен, тъй като предприел маневра, несъобразена с движението по пътя. Поискали имейл на дружеството, на който да изпратят снимки от ПТП-то, а от Н.и-Транс ЕООД трябвало да изпратят зелената карта за застраховка. Полицайте попитали М. какво се е случило, дали е бързал, а той отговорил, че е тръгнал да изпреварва и е ударил жената. След като получили имейл от английските полицаи, от „Н.и-Транс“ ЕООД оформили зелената карта и получили претенции от жената за щетата на нейния автомобил. Свидетелят сочи, че по претенцията категорично се доказало, че М. К. бил виновен за ПТП-то и дружеството носело отговорност за заплащането на щетите. Изпратили зелената карта, като от застрахователя получили имейл със съответните документи за настъпило събитие и трябвало да предоставят документи и обяснения от шофьора. Свидетелят посочва, че той самият е писал обясненията на компютър, диктувани от М., след което са ги изпратили на застрахователя. Свидетелят твърди, че М. е управлявал МПС с чужда карта, като обяснява, че масово шофьорите слагали чужда карта, за да се прибират по-бързо. Правели го, за да правят курса по-бърз, защото ако карали само със своята карта, трябвало след определено време на каране да почиват. Те обаче не почивали, а слагали другата карта и продължавали да карат. Това било с цел да се избегнат регламентирания почивки, като възнаграждението на шофьора не се влияело от

това дали ще се ползва чужда карта, или не, понеже имало твърдо възнаграждение при шофьорите. Свидетелят сочи, че това не позволявало на шофьорите да извършват повече на брой курсове, а им позволявало да стоят повече време в престой, което увеличавало почивката им с около два дни на месечна база. Свидетелят твърди, че М. бил хванат с чужда карта във Видин, като за това нарушение му била наложена глоба. Във въпросната сутрин ответникът казал на свидетеля, че е спрял във Видин, като последният му отвърнал, че е виновен и следва да си носи отговорността. Свидетелят посочва, че за нарушението е бил съставен акт, който М. му изпратил, и било издадено наказателно постановление. М. помолил свидетеля да плати глобата, като предложил сумата да се удържа от възнаграждението му на равни вноски. Свидетелят се съгласил, като глобата в размер на 1 500,00 лв. била заплатена с дебитна карта. Свидетелят твърди, че не е удържал глобата от трудовото възнаграждение на ответника, тъй като последният си купил нова кола и му поискал още 2 000,00 лв. Свидетелят твърди, че му дал сумата и М. започнал да му връща първо тези 2 000,00 лв. Свидетелят сочи, че около Великден М. изчезнал, като от дружеството установили, че си е обрал багажа от камиона и го няма. Поради тази причина и не е могла да му бъде удържана сумата от глобата, нямало и предизвестие за напускането му. Свидетелят посочва, че актът бил на шофьора, защото използвал чужда карта, а не на фирмата, но свидетелят платил глобата, защото М. казал, че нямал възможност и не бил в България. Контролният талон му бил отнет и след това върнат обратно след заплащането на глобата. Свидетелят твърди, че М. имал и наложена глоба за превишена скорост от стационарна камера, но ответникът казал, че той сам ще си я плати. Соци, че глобата била в размер от 30.00 евро, като тя идвала по пощата със снимка на лицето, а от дружеството имали правото да напишат дали ще я платят, или ще я прехвърлят на виновното лице. Уведомявала се фирмата, а не виновното лице. Свидетелят сочи, че М. му казал, че ще си плати глобата и свидетелят му я дал. Впоследствие глобата дошла повторно, като се наложило да я плати дружеството, като имало и лихва. Свидетелят твърди, че дружеството е в невъзможност да контролира дали шофьорът ще вземе друга карта и ще я използва, въпреки че има изискване в длъжностната му характеристика да не го прави. Свидетелят отрича да е имало уговорка между него и М. последният да заплати половината от глобата, а дружеството да заплати другата половина. Твърди, че плащането на възнагражденията на служителите се извършвало само по банков път. Н. закупувал авточастите, които се монтирали на автомобилите като употребявани.

Разпитан като свидетел е и А. И. Г., от чийто разпит се установява, че същият е бивш служител на „Н.и-Транс“ ЕООД и е работил заедно с ответника М. К.. Свидетелят сочи, че знае за станала катастрофа в Англия с управлявания от ответника автомобил и че на М. му била наложена глоба от 1 500,00 лв. за използване на чужда карта. Твърди, че имало устна уговорка между А. и М. тази глоба да се подели между двамата, като половината пари били удържани на М. от това, което им превеждали по картите. Твърди, че с ответника М. били приятели и колеги и че не е присъствал на уговорката между А. и М.. Знаел от М., че половината сума за глобата му била удържана. Свидетелят посочва, че се е случвало чужди карти да се използват от шофьорите, като това се правело с цел спестяване на време – да си помогне шофьорът да стигне от точка А до точка Б, И. че бил в нарушение със своята карта. Свидетелят сочи, че М. е използвал чужда карта на друг водач. Соци, че ответникът му се обадил точно когато станало ПТП-то и му обяснил, че е ударил една лека кола, появила се от тъмната точка, тъй като не навсякъде имало огледала, от които шофьорът да вижда.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предявени са за разглеждане три обективно кумулативно съединени иска с правно основание по чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 203, ал. 2 КТ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите, както следва: сумата от 1 500,00 лв., представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди,

изразяващи се в заплащане на глоба на 17.08.2021 г., наложена от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, за извършено умишлено от М. Х. К. нарушение на правилата за движение по пътищата; сумата от 1 049,88 лв., представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части на влекач марка „Мерцедес“, рег. № *****, вследствие от умишлено причинено от М. Х. К. ПТП на 24.01.2022 г. на територията на В. и сумата от 58,67 лв. /левовата равностойност на 30.00 евро/, представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на наложена глоба за превишаване на скоростта на територията на Германия, извършено умишлено от М. Х. К. при превоз на товари, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 07.10.2022 г. до окончателното им изплащане.

За основателността на иските следва да се докаже, че в обективната действителност са възникнали следните материални предпоставки: 1/ работникът да е полагал труд по действително трудово правоотношение през периода, през който са причинени имуществени вреди на работодателя; 2/ деяние /действие или бездействие/; 3/ противоправност /несъответствие между правно дължимото и фактически осъществено поведение/; 4/ имуществени вреди /неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения/ в претендирания размер; 5/ причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени вреди /вредоносният резултат в съвкупния съпричинителен процес между явленията в природата следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента/; 6/ ВИ. на делинквента под формата на умисъл, като следва да се отчете, че виновното поведение се презюмира – арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД, но тази оборима презумпция обхваща небрежността като форма на ВИ., но не и умисъла, поради което тази форма на ВИ. подлежи на доказване на общо основание от ищеца.

При доказване на горното, в тежест на ответника е да докаже, че е погасил задълженията си към ищеца, както и възраженията си, че са налице обстоятелства за изключване на отговорността на работника – вредата да е в резултат на нормален производствено-стопански риск, както и че увреденият ищец е допринесъл за настъпването на вредите.

Между страните не се спори за наличието на действително трудово правоотношение между тях, което е било прекратено през месец май 2022 г. Това обстоятелство се установява и от приетия по делото Трудов договор № 109/10.02.2020 г., сключен между „Н.и-Транс“ ЕООД като работодател и М. Х. К. като работник/служител. Ищецът твърди, че за него са настъпили вреди на следните дати: 24.06.2021 г. /датата на констатираното използване на чужда карта от ответника/, 24.01.2022 г. /датата на реализираното пътнотранспортно произшествие от ответника/ и 26.02.2022 г. /датата на констатираното управление на ППС с превишена скорост от ответника/, следователно съдът намира, че по делото е безспорно установено, че ответникът е полагал труд по действително трудово правоотношение през периода, през който се твърди да са причинени имуществени вреди на работодателя.

По иска с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр. с чл.203, ал.2 КТ, във вр. с чл.45 ЗЗД за сумата от 1 500,00 лв. – платена от работодателя глоба, наложена на М. Х. К. за извършено от последния административно нарушение на 24.06.2021 г., използване на чужда карта:

От представените от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ Врџа АУАН № 282358/24.06.2021 г. и НП № 26-0000435/30.06.2021 г. се установява, че М. К. е извършил административно нарушение – използване на карта на водача, издадена на друго лице с № ***** на М. М., непосредствено преди контрола и по време на спиране за контрол, на 24.06.2021 г., за което нарушение му е наложена глоба в размер 1 500,00 лв. на основание чл. 93в, ал. 5 от Закона за автомобилните превози. Следователно безспорно по делото е установено противоправно действие на ответника.

Както вече беше отбелязано за уважаването на предявения иск е необходимо да се докаже наличието на вИ. у ответника под формата на умисъл при осъществяване на противоправното деяние.

Разпоредбите на чл. 11 НК сочат, че: (1) Общественоопасното деяние е извършено виновно, когато е умишлено или непредпазливо; (2) Деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици; (3) Деянието е непредпазливо, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати.

ВИ.та ВИ.ги е определена – умишлена в двете и форми на разновидност /пряк и евентуален умисъл/, и непредпазлива – също в двете и форми на разновидност /престъпна самонадеяност или небрежност/. Дали е налице умисъл в неговите две разновидности – пряк или евентуален, или се касае до непредпазливост – съзнавана или несъзнавана, се определя от обективните обстоятелства.

Съдът намира, че в случая глобата на ответника е наложена за умишлено нарушение на разпоредбите на Закон за автомобилните превози /ответникът като шофьор на товарен автомобил е използвал чужда карта на водача, управлявайки влак **** с рег. № ****, собственост на „Н.и-Транс“ ЕООД, с който е извършвал обществен международен превоз на товари от Г. до В./. От данните по делото може да се направи извод, че ответникът е действал при евентуален умисъл – съзнавал е общественотоопасния характер на деянието и е предвиждал настъпването на общественотоопасните му последици, като се е отнасял безразлично към настъпването им. Ответникът не е целял настъпване на причинените вреди, но е допускал същите, използвайки чужда карта на водач, съзнавайки, че това действие представлява административно нарушение. В този смисъл съдът кредитира като обективно дадени и еднопосочни показанията на свидетелите А. Н. и А. Г. в частта, в която изясняват причините, поради които международните шофьори използват чужди карти на водач, а именно – с цел да се избегнат регламентирания почивки и да ускорят курсовете си.

По делото е установено, че така наложената на ответника глоба е била платена в пълен размер на ПОС-термИ.л от лицето И. П. Н.а, управител на ищцовото дружество „Н.и-Транс“ ЕООД, видно от приложените по делото отчет по сметка от 05.10.2022 г. и копие на разписка от 17.08.2021 за сумата от 1 500,00 лв. Цитираните писмени доказателства, едното представено от ищеца с исковата молба, а другото, приложено към писмо с вх. № 6274/23.05.2023 г. от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ Враца, установяват непротиворечиво извършено плащане на дата 17.08.2021 г. с банкова карта с последни номера „7973“ с титуляр И. Н.а.

Водачът на превозното средство /т.е. ответникът/ е лицето, вследствие на чието умишлено виновно поведение за дружеството е настъпила щета в размер на наложената глоба, пряка и непосредствена последица от неговото противоправно поведение – същият е следвало да спазва разпоредбите на българското законодателство, уреждащи дейността му и да използва само своята карта на водач при осъществяването на международния превоз на товари.

Предвид гореизложеното съдът намира, че работодателят – ищец е заплатил наложената на работника – ответник по иска глоба, поради което работникът – ответник по иска му дължи цялата платена като глоба за умишленото нарушение сума на основание чл. 203, ал. 2 КТ.

Отделно от това, съгласно практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК, поначало всеки, който изпълни чуждо задължение, когато има правен интерес от това, встъпва в правата на кредитора, като това важи и в случаите на заплатена от работодателя лична глоба, наложена на работника/служителя от съответния контролен орган, при установен правен интерес от плащането. Затова дори и да не са налице предпоставките на

чл. 203, ал. 2 КТ, във вр. с чл. 45 ЗЗД, връщането на сумата ще се дължи на общото основание на чл. 74 ЗЗД (в този смисъл Решение № 60288/09.02.2022 г. по г.д. 1296/2021 на ВКС, ГО, 3-то отделение и цитираната в него практика). Доколкото при установяване на нарушение на водач, който използва чужда карта, в Закона за автомобилните превози се предвижда отнемането на контролния талон към свидетелството за управление на водача и неговото връщане след изпълнението на задължението за заплащане на глобата (чл. 92, ал. 1, във вр. с ал. 4) и предвид естеството на предмета на дейност на ищцовото дружество, а именно осъществяването на международни превози, съдът приема, че ищецът е имал правен интерес от заплащането на глобата, наложена на ответника в лично качество. Това води до възможността за встъпване на „Н.и-Транс“ ЕООД в правата на удовлетворения кредитор на основание чл. 74 ЗЗД, което правно разрешение е в съгласие и с цитираната по-горе практика на ВКС.

Ответникът в отговора на исковата молба е направил възражение за наличие на съвИ. у работодателя в размер на 50 %, като е навел твърдения за бездействие от страна на ищцовото дружество, което е следвало да провери преди потеглянето на съответното МПС на път дали са спазени всички изисквания на Закона за движението по пътищата и Закона за автомобилните превози, в т. ч. и годността на водача да предприеме пътуването и изправността на МПС и документацията, свързана с това пътуване. Това възражение съдът намира за несъстоятелно, доколкото всички горепосочени проверки е следвало да бъдат извършвани от съответния шофьор, видно от длъжностната характеристика и декларациите, приложени по делото. Освен това, решението на ответника да използва чужда карта на водач при осъществявания от него международен превоз на товари не би могло да бъде вменено във вИ. на работодателя му, доколкото е невъзможно да бъде осъществяван контрол от него върху това действие на работника.

Ответникът твърди и за наличие на устна договорка между него и търговския пълномощник на дружеството А. Н., по силата на която последният се е съгласил да плати половИ.та от наложената глоба, а другата половИ. щяла да се удържа всеки месец от трудовото възнаграждение на ответника. Твърди и че такава удържа в размер от 750,00 лв. от трудовото му възнаграждение е направена от работодателя му, докато е работил при последния. Твърденията се потвърждават от свидетелските показания на свидетелите Г. и Г.. Свидетелят А. Н. отрича да е имал такава уговорка с ответника и отрича дружеството да е удържало суми от трудовото му възнаграждение за възстановяване на платеното за глобата. Предвид факта, че свидетелите Г. и Г. не са били преки очевидци на твърдяната уговорка между Н. и ответника, а в показанията си възпроизвеждат единствено информация, споделена им от последния, както относно уговорката, така и относно направените удръжки, съдът намира, че техните показания в тази им част не следва да се кредитират, а възражението, направено от ответника във връзка с тези факти, намира за недоказано.

По тези съображения предявеният иск следва да бъде уважен в пълен размер.

По иска с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр. с чл.203, ал.2 КТ, във вр. с чл.45 ЗЗД за сумата от 1 049,88 лв. – претърпени вреди, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части на МПС с рег. № *****, вследствие от умишлено причинено ПТП от М. К.:

Между страните не се спори, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява реализирането на ПТП на територията на В. на 24.01.2022 г., при което ППС с рег. № *****, собственост на ищеца и с водач ответника, при извършване на маневра изпреварване и престроявайки се в дясното платно, е ударило друго МПС, с което са причинени повреди и на двата автомобила. Установено е от свидетелските показания на свидетеля Г., които съдът кредитира в тази им част, и настъпването на имуществени вреди за работодателя в пряка причинно-следствена връзка с реализираното ПТП, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части на МПС с рег. № *****.

Както беше отбелязано, основанийето за възникване на отговорността на ответника по

чл. 203, ал. 2 КТ е наличието на умисъл при причиняването на вредите. Такъв по делото не е установен по безспорен начин, дори напротив – в писмените обяснения, дадени от ответника М. К. на 15.04.2022 г., които представляват извънсъдебно признание на неизгоден за него факт, той посочва, че при предприемане на изпреварване от негова страна и престроявайки се в дясно платно, не е видял движещото се МПС и го е ударил. Несъобразяването на водача с правилата за изпреварване, регламентирани в чл. 43 ЗДвП, и предизвикването от това на пътнотранспортно произшествие сочи на непредпазлива форма на вИ.. Ответникът не е предвиждал настъпването на пътнотранспортно произшествие, но е бил длъжен да го предвиди. Той е бил длъжен да се увери каква е била пътната обстановка около него преди да започне маневра изпреварване, но не го е направил, вследствие на което е предизвикал пътнотранспортното произшествие. От данните по делото не може да се направи извод, че ответникът е действал при умисъл, защото липсват доказателства да е целял или допускарал настъпването на вредоносния резултат. Всички предпоставки за реализиране на тази отговорност са в доказателствена тежест на работодателя, който не е ангажирал доказателства за установяването на умишлено причиняване на вредите. Поради това отговорността на работника може да бъде ангажирана само и единствено по реда на чл. 203, ал. 1, във връзка с чл. 210 КТ (в този смисъл Решение № 870/24.02.2011 г. по гр.д. № 137/2010 на IV г.о. на ВКС).

По тези съображения съдът намира, че предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

По иска с основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр. с чл.203, ал.2 КТ, във вр. с чл.45 ЗЗД за сумата от 58,67 лв. – разходи за заплащане на глоба за превишаване на скоростта на територията на Германия:

За установяването на имуществени вреди – налагане на глоба на работодателя за нарушение, извършено от ответника М. К., ищецът е представил уведомително писмо от 09.03.2022 г., документ за платена глоба и разпечатка, съдържаща уведомление в имейл от 29.01.2023 г. От уведомителното писмо се установява извършването на нарушение от водач на превозно средство с рег. № ***** на 26.02.2022 г., около 15:04 часа, а именно превишаване на скоростта с 6 км/ч. на територията на Германия. За нарушението на ищцовото дружество е наложена глоба в размер на 30.00 евро. Към уведомителното писмо е приложена и снимка на виновния водач, като на „Н.и-Транс“ ЕООД е дадена възможността да посочат данни за лицето нарушител. В приложения от ищеца документ за платена глоба – кредитен превод в чуждестранна валута, обаче, няма данни платената сума в размер на 257,60 евро или част от нея да е преведена за погасяване на възникналото задължение по наложената глоба, посочена в уведомителното писмо. Посочената в последното банкова сметка, по която задължението е следвало да бъде изпълнено, и банковата сметка, по която е преведена сумата от 257,60 евро, са различни. От представената разпечатка, съдържаща уведомление в имейл, е видно, че с имейл А. Н. уведомява получателя за платени санкции за МИ.л период на камиони на дружеството с рег. № ***** и *****, като за последния е посочена сумата от 96 евро. Тя обаче не съответства на посочения в уведомителното писмо размер, нито има други индикации, че платената санкция е същата като посочената в писмото. На последно място следва да се отбележи и че от ищеца не са ангажирани доказателства, че при установяване на нарушението на 26.02.2022 г. превозно средство с рег. № ***** е било управлявано именно от ответника М. К..

Предвид факта, че ищецът не е доказал възникването на имуществени вреди в причинна връзка с противоправно поведение на ответника, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода от делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски пропорционално на уважената част от исквете, а именно сумата от 395,53 лв., включваща: сумата от 62,01 лв. – държавна такса и сумата от 333,52 лв. – адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът също има право на разноски съобразно отхвърлената част от исквете, а именно сумата от 276,23 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Съдът в исковото производство се произнася и по въпроса за разноските в проведеното заповедно производство. Издадената заповед за изпълнение по ч. гр. № 3063/2022 г. по описа на Районен съд – Враца, след частичното ѝ обезсилване с влязло в сила Определение №306/16.02.2023 г. на Районен съд – Враца, включва разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 349,78 лв., като пропорционално на уважената част от исквете, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 201,14 лв., включваща 30 лв. – държавна такса и 171,14 лв. – адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 203, ал. 2 КТ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, че М. Х. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***** и настоящ адрес: *****, дължи на от „Н.и-Транс“ ЕООД, ЕИК: 203490522, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Родопи“ № 3, сумата от **1 500,00 лв.**, представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на глоба на 17.08.2021 г., наложена от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ на основание чл. 93в, ал. 5 от Закона за автомобилните превози, за извършено умишлено от М. Х. К. на 24.06.2021 г. административно нарушение – използване на карта на водача, издадена на друго лице с № *****, непосредствено преди контрола и по време на спиране за контрол, ведно със законната лихва върху сумата от 07.10.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед № 1884/20.10.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 3063/2022 г. по описа на Районен съд – Враца.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Н.и-Транс“ ЕООД, ЕИК: 203490522, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Родопи“ № 3, против М. Х. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***** и настоящ адрес: *****, искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 203, ал. 2 КТ, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, за сумата от 1 049,88 лв., представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в разходи за закупуване и подмяна на части на влекач марка „Мерцедес“, рег. № *****, вследствие от умишлено причинено от М. Х. К. ПТП на 24.01.2022 г. на територията на В., и за сумата от 58,67 лв. /левовата равностойност на 30.00 евро/, представляваща претърпени от работодателя „Н.и-Транс“ ЕООД имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на наложена глоба за превишаване на скоростта на територията на Германия, извършено умишлено от М. Х. К. при превоз на товари, за които суми е издадена Заповед № 1884/20.10.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 3063/2022 г. по описа на Районен съд – Враца

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК М. Х. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***** и настоящ адрес: *****, да заплати на „Н.и-Транс“ ЕООД, ЕИК: 203490522, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Родопи“ № 3, сумата от **395,53 лв.** – разноски в производството по гр. д. № 394/2023 г. по описа на Районен съд – Враца, съобразно уважената част на исквете, както и сумата от **201,14 лв.** – разноски за заповедното производство по ч. гр. д. № 3063/2022 г. по описа на Районен съд – Враца, съобразно уважената част на исквете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Н.и-Транс“ ЕООД, ЕИК: 203490522, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Родопи“ № 3 да заплати на М. Х. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес: ***** и настоящ адрес: *****, сумата от

276,23 лв. – разноси в производството по гр. д. № 394/2023 г. по описа на Районен съд – Враца, съобразно отхвърлената част на исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Враца в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____